

Capriccio

Capriccio jest efektownym utworem, lubianym przez wirtuozów i słuchaczy

Źródłosłów: z włoskiego capriccio [czyt. kapriczio] – kaprys.

Słowo kaprys w muzyce ma wiele znaczeń w zależności od okresu historycznego. Najpierw oznaczało kompozycję w typie [fugi](#) a potem tańce, [suity](#) taneczne lub nawet wszelkie kompozycje pozwalające na stosunkowo swobodną grę wyobraźni, jak na przykład *Kaprys włoski* Czajkowskiego.

Capriccio jest efektownym utworem, lubianym przez wirtuozów i słuchaczy, którzy doceniają jego migotliwe figuracje, ekscentryczną zmianę epizodów i nastrojów, odzwierciedlające muzyczną pomysłowość kompozytora. Kaprysy były popularne już w epoce [baroku](#), gdy artyści prezentowali swe wyrafinowane pomysły, korzystając z wolności wyobraźni. Wielki skrzypek okresu [romantyzmu](#), [Niccolò Paganini](#) stworzył cały cykl *24 capriccio*, będący zbiorem wszystkich rodzajów techniki gry na [skrzypcach](#). Najtrudniejsze środki wirtuozowskie kaprysów w połączeniu ze śpiewną melodyką, śmiałą harmonią, „kapryśną” dynamiką, zróżnicowaną kolorystyką brzmienia uchodziły w [XIX wieku](#) za niewykonalne!